

ΓΥΜΝΑΣΙΟ Τ.Λ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑ : Ερευνητική εργασία
ΤΑΞΗ : Β ΛΥΚΕΙΟΥ
ΜΑΘΗΤΡΙΑ : Κωβαίου Ευαγγελία
ΘΕΜΑ : ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΓΑΜΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013-2014

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Στην εποχή του εικοστού πρώτου αιώνα έχουν δημιουργηθεί ήθη και έθιμα που δεν γνωρίζουμε την προέλευση τους. Κάθε χώρα έχει το δικό της τρόπο να γιορτάζει την τελετή του γάμου. Θα ακολουθήσει σύντομη ιστορική αναδρομή από την αρχαιότητα ως και σήμερα.

Στην αρχαία Αίγυπτο τα παπούτσια είχαν πολύ μεγάλη σημασία. Ο πατέρας της νύφης έδινε όλα τα παπούτσια στον γαμπρό για να δείξουν ότι ανήκει σε αυτόν. Από εκεί ξεκίνησε το έθιμο με τα δεμένα παπούτσια πίσω από το γαμήλιο αυτοκίνητο που συμβολίζει πόσο ταιριαστό θα είναι το ζευγάρι. Άλλο ένα έθιμο είναι τα ονόματα των ελεύθερων γυναικών που είναι γραμμένα στην σόλα των παπουτσιών της νύφης και δείχνουν πια θα παντρευτεί πρώτη και πια θα μείνει ελεύθερη.

Στον μεσαίωνα τα ελεύθερα κορίτσια συνήθιζαν να κυνηγούν τη νύφη για να πάρουν ένα κομμάτι από το νυφικό της για γούρι. Έτσι δημιουργήθηκε το έθιμο η νύφη να πετάει την ανθοδέσμη στις ανύπαντρες κοπέλες , για να σώσει το νυφικό της.

Τον 15^ο αι. οι Ιταλοί πίστευαν ότι το μονόπετρο δαχτυλίδι αρραβώνων ήταν το μεγαλύτερο σύμβολο του έρωτα , λόγω των πολύτιμων πετραδιών που ήταν σύμβολο αγάπης.

Στην βικτωριανή εποχή πρωτοεμφανίστηκε το λευκό χρώμα του νυφικού. Μια άποψη είναι ότι η επιλογή του λευκού έγινε για να προωθηθεί η δαντέλα , αλλά και για να μειώσουν οι μονάρχες τους γάμους ανάμεσα στις πλούσιες οικογένειες .

Το λουλούδι στο πέτο του γαμπρού προήλθε από τους ιππότες οι οποίοι ως ένδειξη αιώνιας πίστης και αγάπης συνήθιζαν να φοράνε τα χρώματα της αγαπημένης τους ως σύμβολο αγάπης.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ:

A) καθιερώνεται η μονογαμία

B) κηρύσσεται το αδιάσπαστο της ένωσης

Γ) απαιτεί στενότερη ηθική κοινωνία των συζύγων

Δ) Αναγνωρίζει πλήρη ισότητα δικαιωμάτων μεταξύ ανδρός και γυναικός.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΡΡΑΒΩΝΑ:

Ο αρραβώνας ήταν σπουδαίο γεγονός στα Βυζαντινά χρόνια για αυτό και η διάλυση του επέβαλε πρόστιμο. Αυτός είναι και ο λόγος που τα παιδιά αρραβωνιάζονταν από μικρή ηλικία τα κορίτσια άνω των 12 και τα αγόρια άνω των 24.

Η ΠΡΟΙΚΑ

Η προίκα της γυναίκας ασφαλιζόταν με πολύ επιμέλεια για την ίδια . Η σύζυγος όταν χήρευε, έμενε νόμιμος προστάτης των παιδιών τους και διαχειριζόταν την περιουσία του μακαρίτη. Αν κατά τη διάρκεια του έγγαμου βίου , τους προσφερόταν μια επισκοπική έδρα στον σύζυγο , μπορούσε να δεχθεί αν συμφωνούσε και η γυναίκα του με την θέληση της να τον αφήσει και να μπει και αυτή σε μοναστήρι .

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Τον 7^ο αιώνα επικρατούσε το έθιμο ο γαμπρός να δίνει δώρο στην νύφη ένα δαχτυλίδι και μια ζώνη. Από αυτή την εποχή έχουν σωθεί πολλά δαχτυλίδια χρυσά αλλά και ασημένια ακόμα και χάλκινα και λιγότερες ζώνες . Δυνατότητα να προσφέρουν και τα δύο αυτά δώρα είχαν μόνο οι πλούσιες οικογένειες .

Στα Νησιά Φίτζι, ο γαμπρός δίνει στον πατέρα της νύφης ένα δόντι φάλαινας, που συμβολίζει πλούτο και κύρος.

Στην Ουαλία ο γαμπρός συνηθίζεται να κάνει χειροτεχνίες, καθώς πρέπει να σκαλίσει ένα κουτάλι από ξύλο δέντρου, να του βάλει μια κορδέλα και να το περάσει στο λαιμό της νύφης.

Στην Τσεχία, οι παρευρισκόμενοι πετάνε μπιζέλια στα κεφάλια των νεονύμφων.

Στην Αγγλία θεωρείται τύχη να βρεθεί αράχνη στο νυφικό φόρεμα.

Στην Αίγυπτο μετά το γάμο και για μια ολόκληρη εβδομάδα, το σόι της νύφης κάνει όλες τις δουλειές του σπιτιού προκειμένου να ξεκουράσει το ζευγάρι!

Στην Κορέα ο γαμπρός πηγαίνει να πάρει τη νύφη απ' το σπίτι της, κρατώντας μια πάπια, η οποία θεωρείται σύμβολο αφοσίωσης, καθώς οι πάπιες ζευγαρώνουν μόνο μια φορά στη ζωή τους!

Στην Ινδία όσες γυναίκες έχουν γεννηθεί κάτω από μια συγκεκριμένη συναστρία, θεωρούνται καταραμένες και ο άντρας τους πεθαίνει πρόωρα. Για αυτό το λόγο οι κυρίες αυτές παντρεύονται πρώτα με ένα δέντρο, το οποίο έπειτα κόβουν μόνες τους. Έτσι, η κατάρα πέφτει πάνω στο δέντρο και μετά μπορούν να παντρευτούν τον εκλεκτό της καρδιάς τους (ή μάλλον τον εκλεκτό του πατέρα τους).

Στο τραπέζι του γάμου στη Σουηδία (φυσικά), υπάρχει το εξής έθιμο: Όταν απομακρύνεται η νύφη απ' το γαμπρό, όλες οι γυναίκες του τραπεζιού έχουν το δικαίωμα να πλησιάσουν στο γαμπρό και να τον φιλήσουν! Το αντίστροφο γίνεται όταν απομακρύνεται ο γαμπρός από τη νύφη.

Στην Ιταλία, λίγες ώρες πριν το γάμο, οι γαμπροί κουβαλούν ένα σιδερένιο φυλαχτό οι νύφες φορώντας απλά ένα λευκό βέλος προκειμένου να διώξουν τα κακά πνεύματα. Όταν ο γάμος ολοκληρωθεί, το νιόπαντρο ζευγάρι σπάει κάτι γυάλινο καθώς η παράδοση λέει ότι όσα περισσότερα είναι τα σπασμένα κομμάτια, τόσα θα είναι και τα ευτυχισμένα χρόνια, πάθους, πόθου, έρωτας και αγάπης του ζευγαριού.

Στη Γαλλία, τη νύχτα του γάμου το νιόπαντρο ζευγάρι διαμένει στη σουίτα ενός ξενοδοχείου, ενώ συγγενείς και φίλοι του στενού οικογενειακού κύκλου στέκονται έξω από την πόρτα του δωματίου, κάνοντας θόρυβο και κρατώντας στα χέρια τους μεταλλικά αντικείμενα. Το ζεύγος υποχρεούται να βγει έξω από το δωμάτιο και να κεράσει τους παρευρισκόμενους. Αν δεν το κάνει η παράδοση λέει ότι το ζευγάρι θα βιώσει πολλές μοναχικές στιγμές κατά τη διάρκεια του έγγαμου βίου του.

Στο Ουζμπεκιστάν, ο γαμπρός θα πρέπει να έχει γερό πορτοφόλι αφού σύμφωνα με το έθιμο οφείλει να αγοράσει στη νύφη 40 πανάκριβα φορέματα. Η νιόπαντρη για 40 μέρες θα πρέπει κάθε μέρα να φοράει και ένα διαφορετικό φόρεμα. Εφόσον περάσουν οι μέρες, η κοπέλα δεν επιτρέπεται να ξαναφορέσει αυτά τα φορέματα. Είναι υποχρεωμένη να τα ξηλώσει και να τα κάνει μαξιλάρια ή σεντόνια για τον καναπέ της.

Στην Ιρλανδία, το ζευγάρι που παντρεύεται είναι υποχρεωμένο πριν την τελετή να φάει 3 μπουκιές αλάτι και αλεύρι βρώμης για να διώξει το κακό μάτι. Επιπλέον, όταν η νύφη χορεύει στη δεξίωση δεν πρέπει να σηκώνει τα πόδια της από το έδαφος γιατί οι νεράιδες που αγαπούν την ομορφιά θεωρούν ότι οι νύφες είναι οι πιο όμορφες. Αν σηκώσουν λοιπόν οι νύφες τα πόδια τους από το πάτωμα μπορεί να τις απαγάγουν.

Στην Ισπανία, κατά τη διάρκεια της γαμήλιας δεξίωσης το ζευγάρι περνά από όλα τα τραπέζια με ένα καλάθι και δίνει μικρά αναμνηστικά δώρα σε όλους τους καλεσμένους (διαφορετικά σε άντρες και γυναίκες). Εκείνη την ώρα προσφέρουν και οι καλεσμένοι τα δικά τους δώρα στο ζευγάρι.

Στο Μεξικό, κατά τη διάρκεια της γαμήλιας τελετής ο γαμπρός δίνει στη νύφη 13 νομίσματα, τα οποία συμβολίζουν τον Χριστό και τους 12 Αποστόλους. Ο ιερέας ευλογεί τα νομίσματα και στο τέλος του γάμου ο γαμπρός τα ρίχνει στα χέρια της νύφης και τα δένει με μια κορδέλα. Τα 13 νομίσματα συμβολίζουν την υπόσχεση του γαμπρού να προσέχει τη νύφη αλλά και ότι της αναθέτει τον έλεγχο του σπιτιού και των αγαθών τους. Αν η νύφη τα δεχτεί σημαίνει ότι του υπόσχεται αφοσίωση.

Στην Αφρική, οι νυφες στλιζαν με κοχύλια τον λαιμό τους, το νυφικό τους φόρεμα και τα μαλλιά τους, γιατί θεωρούσαν ότι τα κοχύλια βοηθούν την γονιμότητα της γυναίκας.

Στην Νότια Αφρική, οι γονείς του ζευγαριού, κουβαλούν αναμμένα δαδιά από το τζάκι των σπιτιών τους, για να ανάψουν μια νέα φωτιά στο τζάκι του νέου σπιτικού των μελλονύμφων.

Στο Βέλγιο υπάρχει ένα μοναδικό παραδοσιακό έθιμο, αυτό του μαντηλιού. Η οικογένεια της νύφης, φέρνει ένα μαντήλι κεντημένο με το όνομα της στο γάμο. Μετά το τέλος της γαμήλιας τελετής, στολίζουν το μαντήλι στο σπίτι της νύφης και γράφονται τα ονόματα των επόμενων κοριτσιών της οικογένειας που θα παντρευτούν.

Την παραμονή του γάμου στην Γερμανία οι συγγενείς συγκεντρώνονται στο σπίτι των μελλονύμφων, κρατώντας παλιά πιάτα, τα οποία θα σπάσουν μπροστά από την πόρτα του ζευγαριού. Η νύφη και ο γαμπρός πρέπει να μαζέψουν τα κομμάτια από τα σπασμένα πιάτα, που όσο περισσότερα είναι τόσο μεγαλύτερη τύχη θεωρείται ότι θα έχει το νιόπαντρο ζευγάρι.

Τελειώνοντας την γαμήλια τελετή, οι φίλοι του ζευγαριού τούς υποβάλλουν σε διάφορες δοκιμασίες, έτσι ώστε το ζευγάρι να αποδείξει σε όλους, ότι μπορεί να αντιμετωπίσει όποιες δυσκολίες και προβλήματα του επιφυλάσσει η ζωή.

Η παράδοση της Κίνας θέλει το κόκκινο χρώμα να παίζει πρωταρχικό ρόλο στον γάμο ενός ζευγαριού, κυριαρχώντας από το φόρεμα της νύφης και τον στολισμό, μέχρι και το χαρτί που θα τυλίξει τα δώρα των μελλονύμφων. Σύμφωνα με τα έθιμα και την ιστορία της Κίνας, το κόκκινο χρώμα συμβολίζει την ευτυχία και την χαρά.

Σύμφωνα με το έθιμο της Μαλαισίας, τα δώρα που στέλνει ο γαμπρός στο σπίτι της νύφης, τα πηγαίνουν μικρά παιδιά, που κρατούν στολισμένους δίσκους με φαγητό και χρήματα. Τα χαρτονομίσματα διπλώνονται περίτεχνα, έτσι ώστε να σχηματίζουν φιγούρες ζώων και λουλουδιών ενώ κάθε καλεσμένος πέρνει από ένα διακοσμημένο αυγό, σύμβολο γονιμότητας και πλούτου.

Στο Μαρόκο, οι γυναίκες πριν από τον γάμο τους κάνουν μπάνιο με γάλα, προκειμένου να εξαγνίσουν και να καθαρίσουν το σώμα και την ψυχή τους.

Σύμφωνα με τα έθιμα της Νορβηγίας, τόσο οι συγγενείς του ζευγαριού όσο και οι καλεσμένοι, φορούν παραδοσιακές στολές, ανάλογα με την περιοχή από την οποία κατάγονται. Την ενδυμασία συμπληρώνουν ασημένια κοσμήματα και βραχιόλια διακοσμημένα με μικρά κουτάλια, των οποίων ο ήχος διώχνει μακριά τα «κακά» πνεύματα.

Στην Ολλανδία, το ζευγάρι κάθεται σε θρόνους κάτω από αφίδες στολισμένες με ευωδιαστά λουλούδια και δέχεται τις ευχές των καλεσμένων τους. Στους παραδοσιακούς Ολλανδικούς γάμους, το γεύμα που θα προσφερθεί περιλαμβάνει ένα γλυκό έδεσμα που αποκαλείται «νυφική ζάχαρη» και ένα κρασί με καρκεύματα και μυρωδικά, που οι Ολλανδοί το ονομάζουν «τα δάκρυα της νύφης».

Επιπλέον, σαν σύμβολο γονιμότητας και τύχης, το ζευγάρι θα φυτέψει ένα πεύκο έξω από το σπίτι του, ελπίζοντας ότι αυτό θα συμβάλλει στην καλοτυχία και στην ευημερία του γάμου τους.

Αντίθετα με το ισχύον έθιμο στον υπόλοιπο κόσμο που θέλει τους καλεσμένους να χαρίζουν δώρα στο ζευγάρι, στην Ρωσία το ζευγάρι χαρίζει

στους καλεσμένους δώρα, σαν ένδειξη ευγνωμοσύνης για την παρουσία τους στο γάμο.

Μια παραδοσιακή Σκωτσέζικη γαμήλια τούρτα, αποτελείται από δυο σειρές φρέσκων φρούτων, ποτισμένων με μπράντι και λικέρ, η οποία φτιάχνεται την ημέρα του αρραβώνα του ζευγαριού. Μόνο η μια σειρά θα μοιραστεί μετά το τέλος του γάμου, η υπόλοιπη τούρτα θα διατηρηθεί μέχρι την γέννηση του πρώτου τους παιδιού.

Σύμφωνα με τα έθιμα της Φινλανδίας, η νύφη φορά ένα χρυσό στέμμα. Μετά το τέλος της γαμήλιας τελετής, οι ανύπαντροι προσκεκλημένοι σχηματίζουν ένα κύκλο γύρω από την νύφη χορεύοντας. Η νύφη έχει κλειστά τα μάτια της και τοποθετεί τυχαία το στέμμα της σε ένα από τα άτομα, που σύμφωνα με την παράδοση θα είναι ο επόμενος που θα παντρευτεί.

Το ζευγάρι, κατά την διάρκεια της δεξίωσης κάθεται σε εξέχουσες θέσεις και η νύφη, κρατώντας ένα κόσκινο, σκεπασμένο με ένα ασημί ύφασμα, περιμένει να παραλάβει τα δώρα των προσκεκλημένων. Οι καλεσμένοι ρίχνουν χρήματα μέσα στο κόσκινο και ένας από τους κουμπάρους αναλαμβάνει να ανακοινώσει δημόσια τα ονόματα και το ποσό που δώρισαν. Κατά τους εορτασμούς πριν από το γάμο, η νύφη και οι παράνυμφες φορούν φορέματα στο ίδιο χρώμα, προκειμένου να μπερδέψουν τα «κακά» πνεύματα που θεωρείται ότι προσπαθούν να κλέψουν την νύφη!

Ένα άλλο έθιμο που υπάρχει στις Φιλιππίνες, είναι εκείνο του Πέπλου και του Λάσου. Όταν το ζευγάρι γονατίζει για την προσευχή κατά την διάρκεια της γαμήλιας τελετής, ένα σατέν κορδόνι περνιέται γύρω από τους ώμους των μελλονύμφων, «δένοντας» τους. Στη συνέχεια τοποθετείται ένα πέπλο γύρω από το ζευγάρι συμβολίζουν την ένωση των δυο ψυχών.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Αποφασιστικό ρόλο στην έκβαση των συζητήσεων έπαιζε και εξακολουθεί να παίζει η προίκα. Όταν έφταναν σε συμφωνία και δινόταν ο <<λόγος>> ανάμεσα στις οικογένειες των μελλονύμφων, αυτό επιβεβαιωνόταν με

χρηματική εγγύηση και ανταλλαγή δώρων των μελλονύμφων. Το πομπικό στοιχείο, που πλαισίωνε πολλές εκδηλώσεις του κύκλου των γαμήλιων εθίμων, υπήρχε ήδη στους αρραβώνες, όταν ο γαμπρός με τους γονείς του, τον προξενητή, τον ιερέα, κατά προτίμηση βραδινή ώρα.

Οι σχέσεις των αρραβωνιασμένων, ώσπου να γίνει ο γάμος, κανονίζονταν επίσης με βάση έναν εθιμικό κώδικα, που ποίκιλε από περιοχή σε περιοχή γενικά όμως ευνοούσε τον άνδρα, που είχε μεγαλύτερη ελευθερία να επισκεφθεί την μνηστή του στο σπίτι της.

Στο σπίτι μέσα γινόταν η επίσημη παρουσίαση της στολισμένης νύφης και η ανταλλαγή δαχτυλιδιών.

Η μέρα του γάμου (συνήθως Κυριακή) άρχιζε με το καθιερωμένο ξύρισμα του γαμπρού. Η γαμήλια ενδυμασία του γαμπρού και της νύφης ήταν αυστηρά << προδιαγεγραμμένη >>. Η νυφιάτικη στολή ήταν αποκορύφωση της πολυτέλειας και της ομορφιάς, όπως την εννοούσαν τουλάχιστον, γεμάτη από τα πιο ακριβά και σπάνια στολίδια. Έτσι <<αρματωμένη>> έβαζαν την νύφη στον οντά να << την καμαρώσουν>> προτού να ξεκινήσει για τη στέψη.

Η έναρξη του γάμου γινόταν με την πομπή, που σχημάτιζαν ο γαμπρός με τους δικούς του πηγαίνοντας στο σπίτι του παράνυφου, να τον παραλάβουν. Στην συνέχεια η πομπή κατευθύνονταν στο σπίτι της νύφης. Η παραλαβή της νύφης από το πατρικό της σπίτι ήταν η μεγάλη στιγμή. Βασικά <<σύμβολα>> στη σκέψη αποτελούν τα στέφανα, το κοινό ποτήρι, ο χορός του Ησαΐα με τα <<καταχύσματα >> το ρύζι, τα ροδοπέταλα κτλ.

Στο γαμήλιο γεύμα που αναγγελλόταν με πυροβολισμούς, κάθε καλεσμένος έφερνε και από κάτι, σαν δικαίωμα συμμετοχής λέγοντας ειδικά τραγούδια.

Έθιμα γάμου στις Κυκλάδες - παραδοσιακός γάμος

Ο παραδοσιακός γάμος στις κυκλάδες αποτελεί μέχρι και σήμερα μια ημέρα γιορτής όπου συμμετέχουν όχι μόνο οι συγγενείς και φίλοι του ζευγαριού αλλά και ολόκληρη η τοπική κοινωνία. Όσοι συμμετείχαν στον γάμο άσχετα με το πόσο καλά γνώριζαν τους μελλονύμφους, πρόσφεραν το γαμήλιο δώρο τους αλλά και βοηθούσαν χρηματικά στα έξοδα του γάμου ανάλογα με την οικονομική δυνατότητά τους. Στα παλαιότερα χρόνια ο πατέρας και η

μητέρα ήταν εκείνοι που επέλεγαν τον γαμπρό ή την νύφη για τα παιδιά τους. Παρόλα αυτά υπήρχαν και περιπτώσεις που ο έρωτας μεταξύ δυο νέων τους ανάγκαζε να ... κλεφτούν για να μπορέσουν να παντρευτούν παρά την άρνηση των γονιών τους.

Οι προετοιμασίες για το γάμο άρχιζαν μια εβδομάδα πριν. Καθάριζαν, ετοιμάζαν και στόλιζαν τον χώρο όπου θα γινόταν το γλέντι του γάμου, και προσκαλούσαν τον κόσμο προφορικά. Φρόντιζαν να υπάρχει άφθονο κρασί και σφαχτά και ετοιμάζαν τα παραδοσιακά ψωμιά και γλυκίσματα που θα πρόσφεραν στους καλεσμένους.

Ο γάμος γινόταν συνήθως την Κυριακή. Την Πέμπτη η νύφη με τις φίλες της ετοιμάζε την προίκα της και έστρωνε το νυφικό κρεβάτι με ότι καλύτερο είχε. Την ίδια μέρα οι καλεσμένοι πήγαιναν για να δούν τα προικιά της νύφης και έρριαν το νυφικό κρεβάτι με ροδοπέταλα και νομίσματα δίνοντας με αυτόν τον τρόπο τις ευχές τους για έναν καλορίζικο έγγαμο βίο.

Την Κυριακή, ημέρα του γάμου ο γαμπρός μαζί με τους συγγενείς και φίλους και παραδοσιακά όργανα όπως βιολί, λύρα, κλαρίνο, ούτι κ.α. ξεκινούσαν από το σπίτι του γαμπρού, τραγουδώντας παραδοσιακά τραγούδια και καθοδόν περνούσαν από τα σπίτια των καλεσμένων οι οποίοι τους ακολουθούσαν. Ο κουμπάρος καθ'ολη την διάρκεια της διαδρομής κρατούσε στα χέρια του ένα δίσκο μέσα στον οποίο υπήρχαν τα στέφανα περιτριγυρισμένα από κουφέτα. Όταν έφταναν στο πατρικό της νύφης το ζευγάρι μαζί πια ακολουθούσε τον δρόμο για την εκκλησία. Τα παράθυρα των σπιτιών ήταν ανοιχτά και οι περαστικοί πετούσαν κουφέτα και ροδοπέταλα σύμφωνα με το έθιμο.

Μετα την στέψη κερνούσαν τους καλεσμένους το παραδοσιακό παστέλι του γάμου είτε στο προαύλιο της εκκλησίας είτε στο πατρικό του γαμπρού. Ακολουθούσε το γαμήλιο τραπέζι το οποίο γινόταν μέσα σε ένα πολύ εορταστικό κλίμα υπό τους ήχους των παραδοσιακών οργάνων και με πολύ χορό τον οποίο άνοιγαν οι νεόνυμφοι. Στους επόμενους χορούς πρωτοχορεύτρια ήταν η νύφη έχοντας δίπλα της τα πεθερικά της, τους γονείς της, τους κουμπάρους της, τα αδέρφια της, τα ξαδέρφια της, τους φίλους της, και στο τέλος οι υπόλοιποι καλεσμένοι. Ο χορός σταματούσε εφόσον περνούσε από τον χορό και ο τελευταίος καλεσμένος. Το γλέντι

ήταν όμορφο και δυναμικό και δεν μπορούσε να μην λάβει μια θέση στην ιστορία και την υπόλοιπη ζωή του ζευγαριού.

Μία ημέρα μετά γινόταν ο λεγόμενος αντίγαμος. Όταν ξυπνούσε το νιόπαντρο ζευγάρι μαζεύονταν όλοι μαζί εκείνοι που είχαν λάβει μέρος στο γάμο και συνέχιζαν το γλέντι με χορούς, τραγούδια και φαγητό. Την επόμενη μέρα το γλέντι συνεχίζονταν πια μόνο με τους κοντινούς συγγενείς και τελείωνε με ευχές για μια ζωή ανθόσπαρτη και μια οικογένεια με παιδιά που θα συμπλήρωναν την ευτυχία και την χαρά του ζευγαριού.

Κάπως έτσι γινόταν ο παραδοσιακός κυκλαδίτικος γάμος και πολλά ζευγάρια ακόμη και σήμερα έχουν την χαρά να μπορούν να πραγματοποιήσουν τον δικό τους γάμο στα νησιά των Κυκλάδων. Τα έθιμα δεν εφαρμόζονται πια κατά γράμμα, όμως κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί πως σε αυτά τα νησιά οι άνθρωποι συνεχίζουν να θεωρούν το γάμο μεγάλη γιορτή. Συμμετέχουν σχεδόν όλοι και χαίρονται με την χαρά των παιδιών που παντρεύονται
Και στα δικά σας...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι πληροφορίες πάρθηκαν από τα παρακάτω site :

http://38gym-athin.att.sch.gr/images/other_schoolwork/gamos_sto_byzantio.htm

<http://fcb.pblogs.gr/2013/05/gamhlia-ethima-se-olo-ton-kosmo.html>